

Bios ag. Medikou Iamatikou2

Τὸν κάλεσε ἐκ νέου μπροστά του, καὶ τοῦ ὑποσχέθηκε ἀξιώματα καὶ τὴ φιλία τοῦ Αὐτοκράτορα, ἐὰν θυσίαζε στοὺς δικούς του θεούς.

Ὁ Ἅγιος ὁμως διεκήρυξε δημοσίως ὅτι δὲν θέλει νὰ λατρεύσει οὔτε νὰ θυσιάσει σὲ πρόσωπα κουφά, μουγκὰ καὶ τυφλά τὰ ὁποῖα ἔχουν κατασκευασθεῖ ἀπὸ ἀνθρώπους, οὔτε ἤθελε μία ἄλλη φιλία, ἀκόμη καὶ αὐτοῦ τοῦ Αὐτοκράτορα, παρὰ μόνον αὐτὴ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν πιστῶν ὑπηρετῶν Του.

Τότε ὁ Τερενζιανὸς διέταξε νὰ τὸν δέσουν σὲ ἓνα μεγάλο ξύλο καὶ νὰ τοῦ δέσουν τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια μὲ αἰχμηροὺς καὶ χοντροὺς κόμπους ἀπὸ σίδηρο.

Σ' αὐτὸ τὸ μαρτύριο ὁ ἅγιος εὐχαριστοῦσε τὸ Θεό, ὁ ὁποῖος τὸν ἔκρινε ἄξιο νὰ βασανιστεῖ γιὰ τὴν ἀγάπη Του καὶ τὸν περιέλαβε ἀνάμεσα στοὺς πιστοὺς Του λέγοντας: «Ἐλπίζω στὸν Θεό μου καὶ δὲν φοβᾶμαι τίποτα».

Στὴν συνέχεια ὁ ἑπαρχὸς τὸν κατέβασε ἀπὸ τὸ ξύλο, τὸν ἔβαλε στὴ γῆ καὶ ἔδωσε ἐντολὴ σὲ πέντε στρατιῶτες νὰ τὸν χτυποῦν μὲ χοντρά ξύλα. Συγχρόνως τοῦ ἔλεγαν νὰ θυσιάσει στοὺς θεοὺς ποὺ λατρεύει ὁ Αὐτοκράτορας.

Ὁ Ἅγιος ἀπαντοῦσε: «Ὁ Θεός μου εἶναι Αὐτοκράτωρ τῶν Αὐτοκρατόρων καὶ ὁποῖος θυσιάσει στοὺς ψεύτικους θεοὺς θά πεθάνει ἀπὸ αἰῶνιο θάνατο».

Ὁ Τερενζιανὸς γεμᾶτος θυμὸ τὸν κρέμασε στὴ στρέβλη καὶ μὲ ἀναμμένες φωτιές τὸν ἔκαιγαν καὶ μὲ ἀγκίστρια καὶ σιδερένια νύχια τοῦ ἔσχιζαν τὶς σάρκες.

Ὁ Ἅγιος σὲ ἐκεῖνο τὸ ἀποτρόπαιο βασανιστήριον, ἦταν ἐνωμένος μὲ τὸν Θεὸ καὶ παρακαλοῦσε νὰ τοῦ δώσει δύναμη γιὰ νὰ μπορέσει νὰ ὑποφέρει ἀρκετὰ γιὰ τὴν ἀγάπη Του καὶ ἀπευθυνόμενος στὸν τύραννο εἶπε: «δὲν βλέπεις φτωχέ ὅτι ἡ ἐχθρότητά σου μὲ κάνει νὰ ἀποκτῶ περισσότερο τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μου;».

Ὁ ἑπαρχὸς τότε προσπάθησε μὲ ὠραία λόγια νὰ τὸν μεταπεισῆ. Τὸν βρῆκε ὁμως πολὺ χαρισματικὸ καὶ φωτισμένο καὶ διε-

Τὸν κάλεσε ἐκ νέου μπροστά του, καὶ τοῦ ὑποσχέθηκε ἀξιώματα καὶ τὴ φιλία τοῦ Αὐτοκράτορα, ἐὰν θυσίαζε στοὺς δικούς του θεούς.

Ὁ Ἅγιος ὁμως διεκήρυξε δημοσίως ὅτι δὲν θέλει νὰ λατρεύσει οὔτε νὰ θυσιάσει σὲ πρόσωπα κουφά, μουγκὰ καὶ τυφλά τὰ ὁποῖα ἔχουν κατασκευασθεῖ ἀπὸ ἀνθρώπους, οὔτε ἤθελε μία ἄλλη φιλία, ἀκόμη καὶ αὐτοῦ τοῦ Αὐτοκράτορα, παρὰ μόνον αὐτὴ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν πιστῶν ὑπηρετῶν Του.

Τότε ὁ Τερενζιανὸς διέταξε νὰ τὸν δέσουν σὲ ἓνα μεγάλο ξύλο καὶ νὰ τοῦ δέσουν τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια μὲ αἰχμηροὺς καὶ χοντροὺς κόμπους ἀπὸ σίδηρο.

Σ' αὐτὸ τὸ μαρτύριο ὁ ἅγιος εὐχαριστοῦσε τὸ Θεό, ὁ ὁποῖος τὸν ἔκρινε ἄξιο νὰ βασανιστεῖ γιὰ τὴν ἀγάπη Του καὶ τὸν περιέλαβε ἀνάμεσα στοὺς πιστοὺς Του λέγοντας: «Ἐλπίζω στὸν Θεό μου καὶ δὲν φοβᾶμαι τίποτα».

Στὴν συνέχεια ὁ ἑπαρχὸς τὸν κατέβασε ἀπὸ τὸ ξύλο, τὸν ἔβαλε στὴ γῆ καὶ ἔδωσε ἐντολὴ σὲ πέντε στρατιῶτες νὰ τὸν χτυποῦν μὲ χοντρά ξύλα. Συγχρόνως τοῦ ἔλεγαν νὰ θυσιάσει στοὺς θεοὺς ποὺ λατρεύει ὁ Αὐτοκράτορας.

Ὁ Ἅγιος ἀπαντοῦσε: «Ὁ Θεός μου εἶναι Αὐτοκράτωρ τῶν Αὐτοκρατόρων καὶ ὁποῖος θυσιάσει στοὺς ψεύτικους θεοὺς θά πεθάνει ἀπὸ αἰῶνιο θάνατο».

Ὁ Τερενζιανὸς γεμᾶτος θυμὸ τὸν κρέμασε στὴ στρέβλη καὶ μὲ ἀναμμένες φωτιές τὸν ἔκαιγαν καὶ μὲ ἀγκίστρια καὶ σιδερένια νύχια τοῦ ἔσχιζαν τὶς σάρκες.

Ὁ Ἅγιος σὲ ἐκεῖνο τὸ ἀποτρόπαιο βασανιστήριον, ἦταν ἐνωμένος μὲ τὸν Θεὸ καὶ παρακαλοῦσε νὰ τοῦ δώσει δύναμη γιὰ νὰ μπορέσει νὰ ὑποφέρει ἀρκετὰ γιὰ τὴν ἀγάπη Του καὶ ἀπευθυνόμενος στὸν τύραννο εἶπε: «δὲν βλέπεις φτωχέ ὅτι ἡ ἐχθρότητά σου μὲ κάνει νὰ ἀποκτῶ περισσότερο τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μου;».

Ὁ ἑπαρχὸς τότε προσπάθησε μὲ ὠραῖα λόγια νὰ τὸν μεταπείσει. Τὸν βρῆκε ὁμως πολὺ χαρισματικὸ καὶ φωτισμένο καὶ διε-